

Zbiór Orzeczeń

Sprawy połączone C-611/10 i C-612/10

Waldemar Hudziński
przeciwko
Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse
i
Jarosław Wawrzyniak
przeciwko
Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse

(wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesfinanzhof)

Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 —
Artykuł 14 pkt 1 lit. a) oraz art. 14a pkt 1 lit. a) — Artykuły 45 TFUE oraz 48 TFUE —
Praca tymczasowa w innym państwie członkowskim niż państwo, na którego terytorium praca jest
zwykle wykonywana — Świadczenia rodzinne — Właściwe ustawodawstwo — Możliwość przyznania
świadczeń na dziecko przez państwo członkowskie, w którym praca tymczasowa jest wykonywana,
które nie jest jednak państwem właściwym — Zastosowanie zasady prawa krajowego zapobiegającej
zbiegowi praw wykluczającej takie świadczenie w przypadku pobierania porównywalnego świadczenia
w innym państwie

Streszczenie wyroku

1. *Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Świadczenia rodzinne —
Właściwe ustawodawstwo — Pracownik wykonujący pracę tymczasową na terytorium państwa
członkowskiego innego niż państwo, na którego terytorium praca jest zwykle wykonywana,
i niemający w nim ani dla siebie, ani dla członków swojej rodziny miejsca zamieszkania —
Pobieranie świadczeń rodzinnych we właściwym państwie członkowskim miejsca zamieszkania*

*(rozporządzenie Rady nr 1408/71, zmienione rozporządzeniem nr 647/2005, art. 14 pkt 1 lit. a),
art. 14a pkt 1 lit. a))*

2. *Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Świadczenia rodzinne —
Pracownik wykonujący pracę tymczasową na terytorium państwa członkowskiego innego niż
państwo, na którego terytorium praca jest zwykle wykonywana*

(art. 45 TFUE, art. 48 TFUE)

1. Artykuł 14 pkt 1 lit. a) oraz art. 14a pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71 w wersji zmienionej
i uaktualnionej rozporządzeniem nr 118/97, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 647/2005,
należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, aby nieposiadające
właściwości na podstawie tych przepisów państwo członkowskie przyznało świadczenia na dziecko
w oparciu o swoje prawo krajowe na rzecz pracownika migrującego wykonującego pracę tymczasową
na jego terytorium, gdzie podlegał on nieograniczonemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym, lecz
objętego systemem zabezpieczenia społecznego we właściwym państwie członkowskim, w tym jeżeli

zostało ustalone, po pierwsze, że skorzystanie ze swobody przepływu przez pracownika nie spowodowało dla niego żadnej niekorzyści pod względem prawnym, ponieważ zachował prawo do świadczeń rodzinnych o tym samym charakterze we właściwym państwie członkowskim, oraz po drugie, że ani pracownik, ani dziecko, w odniesieniu do którego zwrócono się o przyznanie świadczenia, nie mają miejsca zwykłego pobytu w państwie członkowskim, w którym praca tymczasowa była wykonywana.

(por. pkt 68; pkt 1 sentencji)

2. Postanowienia traktatu FUE z dziedziny swobodnego przepływu pracowników należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu w sytuacji pracownika tymczasowo oddelegowanego do państwa członkowskiego innego niż właściwe państwo członkowskie zasady prawa krajowego zapobiegającej zbiegowi praw wykluczającej zbieg świadczeń na dziecko w zakresie, w jakim prowadzi ona nie do zmniejszenia kwoty świadczenia o wysokość kwoty świadczenia porównywalnego pobieranego w innym państwie, ale do wykluczenia tego świadczenia.

(por. pkt 85; pkt 2 sentencji)